

Nr 274.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1923.

Godkänd av andra kammaren den 1 juni 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om straff för olovlig varuinförsel m. m.

(Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 5 och memorial nr 8.)

Till Konungen.

Genom en den 6 april 1923 dagtecknad proposition, nr 226, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) lag om straff för olovlig varuinförsel; och
- 2) lag angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Riksdagen får härmed tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick godkänna Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, för sin del antagit följande

1:o) **Förslag**

till

lag om straff för olovlig varuinförsel.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. Var, som utan behörig tullangivning till riket inför tullpliktig vara, skall för olovlig varuinförsel böta från och med två till *Bihang till riksdagens protokoll 1923. 14 saml. Nr 274.*

och med sex gånger beloppet av den avgift, som för varan bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst *tio* kronor. Sker den olovliga införseln i större omfattning eller yrkesmässigt, vare straffet böter från och med fyra till och med tio gånger beloppet av nämnda avgift, dock minst etthundra kronor, eller fängelse i högst ett år; och må, där införseln haft till föremål spritdrycker *eller vin* samt omständigheterna äro synnerligen försvårande, till straffarbete i högst ett år dömas.

2 mom. Om vid förövädet av den olovliga varuinförseln gärningsmannen varit beväpnad och det skäligen kan antagas, att vapnet varit avsett att begagnas till våld eller hot mot den, som velat hindra eller vederbörligen anmäla den olovliga varuinförseln, må i fall, som i första punkten av 1 mom. sägs, dömas till fängelse och i fall, som i andra punkten av samma mom. omförmäles, dömas till straffarbete i högst ett år, ändå att sådan straffskärpning ej enligt 1 mom. må äga rum.

3 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats i tjänsten av tjänsteman vid tullverket eller vid lotsverket,

eller har den olovliga varuinförseln förövats av tjänsteman vid postverket eller vid statens järnvägar med avseende å gods, som han i och för sin tjänst haft under händer eller till vilket han av sådan anledning haft tillträde,

dömes till straffarbete i högst två år eller till fängelse.

4 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats å järnväg eller å färja, som kan medföra tåg, av någon därstädes anställd eller vid där anordnad postavdelning tjänstgörande person, vilken till brottets underlättande begagnat sig av denna sin ställning, skall till straff, som i 2 mom. sägs, dömas, där ej gärningen är enligt 3 mom. med strängare straff belagd.

5 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats av tjänsteman vid tullverket eller vid lotsverket utom tjänsten, skall brottet anses begånget under synnerligen försvårande omständigheter.

6 mom. Framgår av omständigheterna, att olovlig varuinförsel icke skett i avsikt att undandraga varan stadgad avgift till tullverket, vare straffet böter, minst *tio* högst femhundra kronor.

7 mom. Har tobaksvara olovligen införts av annan än resande, skall till grund för beräkning av böter läggas den tullavgift, som skolat utgå, därest resande infört varan.

8 mom. Olovligen infört gods vare förverkat; dock skall sådan påföljd icke inträda, då den olovliga varuinförseln straffas efter vad i 6

mom. sägs, *men skola i dylikt fall* föreskrivna avgifter till tullverket för godset utgöras.

9 mom. Är olovligen infört gods förverkat, vare ock förverkat:

a) emballage eller kärl, vari godset förvaras, ävensom annan förvaringspersedel, i vilken godset påträffats, därest persedeln på grund av sin beskaffenhet är särskilt ägnad att användas i och för olovlig varuinförsel; samt

b) farkost av mindre nettodräktighet än *ett-hundratjugo* ton, vilken för den olovliga varuinförseln begagnats antingen vid resa, som måste antagas hava ägt rum i väsentligt syfte att företaga olovlig varuinförsel, eller eljest vid transport från större fartyg till land eller från ett till annat upplagsställe vid kust eller i skärgård, ävensom dragare och fordon, som nyttjats för transport av olovligen infört gods, allt dock endast för så vitt forslingsredskapet tillhör godsets ägare eller annan, som finnes hava ägt kännedom om den olovliga varuinförseln eller skälig anledning att misstänka densamma, samt tillika godset anträffats under forslingen.

10 mom. Innefattar olovlig varuinförsel tillika förbrytelse i tjänsten, varde den förbrytelse bedömd enligt allmänna strafflagen.

2 §.

Lika med olovlig varuinförsel anses försök därtill.

3 §.

1 mom. Finnes i fartyg eller å tåg tullpliktigt gods så förstuckat eller undandolt, att olovlig införsel därav uppenbarligen är tillämnad, *dömes fartygets eller tågets befälhavare, där ej enligt annan bestämmelse i denna lag strängare påföljd skall ådömas honom, för bristande tillsyn över fartyget eller tåget till böter, svarande mot högst dubbla beloppet av den avgift, som för godset bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst tio kronor.*

Föreligger skälig anledning antaga, att fartygets eller tågets befälhavare haft kännedom om åtgörande, som förut sagts, straffes såsom för olovlig varuinförsel.

Godset tillika med förvaringspersedel, som i 1 § 9 mom. a) avses, skall i varje fall dömas förverkat.

2 mom. Böter för bristande tillsyn enligt 1 mom. må icke ådömas i det fall, att å passagerarfartyg eller tåg gods anträffas förstuckat eller undandolt på plats, vilken är upplåten till medföljande resandes personliga begagnande, *eller då befälhavaren gjort vad på honom ankommit för att förhindra godsets olovliga införande.*

4 §.

1 mom. Befinnes vid tullbehandling av inkommet gods eller där-
efter, att åtgärd vidtagits i uppenbar avsikt att genom tulltjänstemans
vilseledande vid tullbehandlingen helt eller delvis undandraga vara
stadgad avgift till tullverket, skall mottagaren eller, där denne är ombud
för annan här i riket, vilken äger förfoga över varan, denne senare
straffas såsom för olovlig varuinförsel, ändå att det icke styrkts, att han
ägt vetskap om den vidtagna åtgärden.

Har person, som i första stycket avses, före tullbehandlingen till
namn och beskaffenhet eller värde riktigt angivit eller låtit angiva
varan, eller gitter han göra sannolikt, att åtgärden vidtagits utan hans
vetskap eller tillskyndan, vare han fri från ansvar.

Innefattar åtgärd, som i första stycket avses, förbrytelse, som i
allmänna strafflagen är med straff belagd, dömes till ansvar efter vad i
ty fall är stadgat.

Vara, med avseende å vilken åtgärd, som i detta mom. sägs, vid-
tagits, skall i varje fall, där den icke behörigen angivits före tullbe-
handlingen, dömas förverkad tillika med förvaringspersedel, som i 1 §
9 mom. a) avses.

2 mom. Har någon vid utförsel ur riket av gods, för vilket ifråga-
sättes restitution av eller befrielse från avgift för statsverkets räkning
till tullverket, i angivningsinlaga eller annan handling uppsåtligen läm-
nat oriktig uppgift, vilken kunnat obehörigen medföra dylik restitution
eller befrielse, eller har någon annorledes uppsåtligen sökt obehörigen
tillgodogöra sig restitution eller befrielse, som här avses, straffes med
böter från och med två till och med sex gånger beloppet av den avgift,
som sålunda oriktigt kunnat bliva föremål för restitution eller befrielse,
dock minst trettio kronor, eller, vid synnerligen försvårande omständig-
heter, med fängelse i högst sex månader.

Har restitution eller befrielse, som i detta mom. avses, erhållits,
skall straff ådömas enligt allmänna strafflagen.

Vara, med avseende å vilken åtgärd, som i detta mom. avses, vid-
tagits, skall dömas förverkad tillika med förvaringspersedel, som i 1 §
9 mom. a) sägs.

5 §.

1 mom. Såsom olovlig varuinförsel skall anses:

a) därest bland resandes effekter tullpliktigt gods förstuckits eller

undangömts i uppenbart syfte att därigenom undandraga det tullpersonalens uppmärksamhet;

b) om inrikes förpassning underkastat men oförpassat gods, vilket icke visas vara inom riket alstrat eller tillverkat eller där förtullat, så förstuckits, att det ej kan upptäckas annorledes än genom visitation, eller om sådant gods föres från fartyg i annan ordning än i gällande tullstadga föreskrives i fråga om vederbörligen förpassat gods; samt

c) då oförtullat utländskt gods, som varit föremål för tullangivning, bortsmyges eller förbytes inom svenskt territorium; skolande, därest den, som beträdes med sådant brott, begagnat sig av tullupplagsrätt för godset, brottet anses vara begånget under försvärande omständigheter.

2 mom. Kan beskaffenheten av gods, varom i 1 mom. b) eller c) sägs, icke utrönas eller är godset tullfritt, skola, där bötesstraff ifrågakommer, böterna bestämmas till belopp från och med tjugo till och med femtusen kronor.

6 §.

Förövar den, som två eller flera gånger straffats för olovlig varuinförsel av annat slag, än som avses i 1 § 6 mom., ånyo enahanda brott av beskaffenhet att icke vara hänförligt under sagda mom., dömes till böter efter de för varje särskilt fall i 1 och 5 §§ stadgade grunder, till fängelse eller till straffarbete i högst två år.

Sker olovlig införsel av spritdrycker eller vin i större omfattning eller yrkesmässigt, skall ansvar, som i föregående stycke sägs, ådömas redan då den brottslige en gång förut straffats för enahanda förbrytelse.

Beträffande gods, förvaringspersedel och forslingsredskap vare lag, som i 1 § 8 och 9 mom. sägs.

7 §.

Den, som uppsåtligen förleder annan till olovlig varuinförsel eller vid utförande av sådant brott med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han prövas hava till brottet bidragit. Om någon utan att hava sådan del i brottet, som nu sagts, sedan brottet timat, med vetskap därom varit gärningsmannen behjälplig att godset dölja, förbyta eller föryttra, straffes efter som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Den, till vilken olovligen infört gods avyttrats, vare ej på den grund förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

Delaktighet i olovlig varuinförsel, som avses i 1 § 6 mom., är ej med ansvar belagd.

8 §.

Förskingrar någon egendom, som enligt denna lag skolat dömas förverkad, gälde dess värde.

9 §.

Tulltjänsteman, polisman eller lotstjänsteman, som anträffar egendom, vilken skäligen kan antagas enligt denna lag vara förverkad, skall taga egendomen i beslag; och åligger det beslagaren, där han icke själv äger anställa åtal, att ofördröjligen anmäla förhållandet hos vederbörande åklagare, vilken har att pröva, huruvida beslaget skall äga bestånd. Har ej för den brottsliga gärning, som föranlett beslaget, åtal väckts eller framställning, som i 17 § sägs, blivit gjord inom en månad från beslagets verkställande, gånge beslaget åter. Innan domstol haft tillfälle att pröva beslag, må den, som drabbats av åtgärden, kunna hos generaltullstyrelsen påkalla beslagets hävande.

10 §.

1 mom. Egendom, som, på sätt i 9 § sägs, tagits i beslag, skall av vederbörande tjänsteman genast avlämnas till den tullförvaltning, dit den bekvämligast kan föras; och åligger det tullförvaltningen såväl att mottaga sådan egendom i sin vård som ock att, i fall då åtal skall anhängiggöras vid domstol å annan ort, till därvarande tullförvaltnings vård översända samma egendom, såvitt ej särskilda omständigheter göra en sådan försändning obehövlig eller olämplig.

Tullförvaltning, som mottagit beslagtagen egendom, skall, där så äskas, ej allenast meddela bevis över mottagandet utan även, där så lämpligen kan ske, låta egendomen förseglas av ägaren och den, som avlämnat densamma.

2 mom. Finnes ej i stad, där egendom jämlikt 1 mom. avlämnas, konfiskationsmagasin eller tullpackhus, åligge magistraten att på tullförvaltningens rekvisition anskaffa tjänligt förvaringsrum.

3 mom. Har åklagare förklarat, att verkställt beslag skall återgå, må egendomen, om beslagare det önskar och tullförvaltningen finner skäl därtill, kvarbliva i tullförvaltningens vård högst sex dagar från dagen för åklagarens beslut, för så vitt ej generaltullstyrelsen beslutar,

att varan skall längre tid kvarbliva hos tullförvaltningen. I intet fall må dock gods kvarhållas hos tullförvaltningen efter utgången av den i 9 § avsedda tid.

11 §.

Tulltjänsteman äger, där honom anbefalld tjänstgöring därtill för-
anleder, med iakttagande av vad i denna lag föreskrives, anställa under-
sökning angående brott, som i denna lag avses.

Enahanda undersökningsrätt tillkommer jämväl polisman och lots-
tjänsteman, i den mån deras tjänsteåligganden kunna giva anledning
därtill; dock må å fartyg, liggande i hamn, där tullförvaltning finnes,
dylik undersökning icke företagas av annan än tulltjänsteman.

12 §.

1 mom. För eftersökande av egendom, som kan antagas enligt
denna lag vara förverkad, må husrannsakan inom lägenhet, som enligt
sin bestämmelse är tillgänglig för envar, så ock inom lägenhet, som
plägar tjäna till härberge eller tillhåll för lösdrivare eller personer, vilka
äro straffade eller misstänkta för brott, ävensom uti magasin, upplags-
bodar och uthus, företagas av landsfogde, landsfiskal eller stadsfiskal
så ock, där dem anbefalld tjänstgöring därtill föranleder, av annan
polisman eller av tulltjänsteman.

2 mom. Är någon på sannolika skäl misstänkt för brott, varå
straffarbete eller fängelse enligt denna lag kan följa, må husrannsakan
företagas hos honom för eftersökande av egendom, som kan antagas
vara genom brottet förverkad. För samma ändamål må husrannsakan
i anledning av brott, varå enligt denna lag kan följa straffarbete, äga
rum hos annan än den misstänkte, därest sannolika skäl äro, att genom
brottet förverkad egendom skall där anträffas.

Konungens befallningshavande, landsfogde, lands- och stadsfiskal,
tulldirektör, tullförvaltare och tullverkets vederbörande åklagare äga för-
ordna om husrannsakan, som i detta mom. avses; och må sådan verk-
ställas, förutom av tjänsteman, som nu nämnts, av tulltjänsteman i lägst
överuppsyningsmans ställning eller av polisman i befälsställning, som
av Konungens befallningshavande därtill särskilt förordnats. Utan för-
ordnande, varom nyss sagts, må husrannsakan, när fara är i dröjsmål,
företagas av tulltjänsteman i lägst överuppsyningsmans ställning eller,
där egendom, som kan antagas förverkad, på färsk gärning följts eller
spårats till lägenheten, jämväl av annan tulltjänsteman eller av polis-
man, ändå att denne icke är i befälsställning.

13 §.

1 mom. Vid husrannsakan skola såvitt möjligt såsom vittnen närvara två av förrättningsmannen därtill anmodade ojäviga personer. Den, hos vilken husrannsakan sker, äge jämväl tillkalla vittnen, likväl utan att undersökningen därigenom må uppehållas. Har varken han eller av honom tillkallade vittnen närvarit, skall underrättelse meddelas honom om den vidtagna åtgärden.

Öppnas ej stängd lägenhet, må erforderligt våld användas. Är ej vare sig den misstänkte eller lägenhetens innehavare eller någon av dennes husfolk tillstädes, må sådant ej ske utan i vittnens närvaro. Öppnad lägenhet skall efter verkställd förrättning på lämpligt sätt åter tillslutas.

Vid husrannsakan må olägenhet eller skada ej förorsakas utöver vad som är oundgängligen nödvändigt.

Husrannsakan må ej, utan att *särskilda* skäl därtill föranleda, företagas mellan klockan sju eftermiddagen och klockan sex förmiddagen.

Över vad vid husrannsakan förekommit skall protokoll föras av förrättningsmannen.

2 mom. Angående husrannsakan, som jämlikt 12 § 2 mom. i stad företages av tulltjänsteman, skall underrättelse lämnas vederbörande polismyndighet före förrättningens början, såframt det medhinner, men eljest så snart ske kan.

14 §.

1 mom. Undersökning å person efter olovligen infört gods må företagas allenast då mot någon, som från utlandet ankommer till ort, där tullförvaltning finnes, eller som anträffas vid gräns- eller kustort, föreligger på sannolika skäl grundad misstanke, att han har på sig förstucket gods; dock må, där vederbörande chef för tull-, kust- eller gränsbevakning finner skärpning av tullkontrollen å persontrafiken från utlandet med viss lägenhet eller för viss tidrymd å någon plats oundgängligen nödvändig, dylik undersökning efter bevakningschefens bestämmande verkställas å envar med lägenheten eller under tidrymden från utlandet till platsen ankommande person. Sådant förordnande skall ofördröjligen underställas generaltullstyrelsens prövning men gånge likväl genast i verkställighet.

2 mom. Den i 1 mom. omförmälda undersökning skall, där den är av mera väsentlig omfattning, verkställas inomhus, samt, om undersökningsman eller den misstänkte det äskar och det utan större omgång

kan ske, i vittnens närvaro. Är den misstänkte kvinna, må undersökningen ej verkställas utan genom tillkallad person av samma kön samt i avskilt rum; och skall såsom vittne, om sådant ifrågakommer, anlitas kvinna.

15 §.

Åtal för brott, som avses i denna lag, ankommer på tullverkets vederbörande åklagare, beslagare obetaget att, därest åklagaren vägrar åtala, underställa frågan generaltullstyrelsens prövning.

16 §.

1 mom. Mål angående brott, som i denna lag avses, skall, även i det fall att straff skall bestämmas enligt allmänna strafflagen, anhängiggöras vid tullmålsdomstolen för den plats, där brottet skett eller blivit upptäckt. Där brottet skett eller upptäckts å inkommande fartyg, skall målet anhängiggöras vid tullmålsdomstolen för den plats, dit den brottslige med fartyget först ankommer eller där han eljest träffas.

2 mom. Tullmålsdomstol är för stad, där såväl rådhusrätt som tullkammare eller på avdelningar fördelad tullförvaltning finnes, stadens rådhusrätt och för annan ort rådhusrätten i närmaste stad, där tullkammare eller tullförvaltning, som nyss nämnts, finnes, eller gränstullrätt, om sådan är närmare.

17 §.

Då egendom tagits i beslag, utan att ägare eller forslare er-tappats eller kunnat med stämning anträffas, skall vederbörande domstol på framställning av åklagaren låta genom dennes försorg i allmänna tidningarna införa kungörelse angående beslaget, med föreläggande för vederbörande att inom sextio dagar från kungörandet anmäla sig hos domstolen, vid äventyr att frågan om egendomens förverkande avgöres utan hinder av hans uteblivande.

Har ägare eller forslare av beslagtagen egendom, ehuru lagligen stämd, ej inställt sig vid rätten, må utan hinder härav frågan om egendomens förverkande av domstolen avgöras.

18 §.

Tjänsteman, som enligt 11 § äger anställa undersökning om brott, som i denna lag avses, må själv edligen vittna om det, honom vid sådan undersökning händer, så ock om det han därvid uträttat, där ej andra vittnen finnas.

19 §.

Av böter, som ådömas enligt denna lag, så ock av behållna försäljningssumman för förverkad egendom eller av belopp, som jämlikt 8 § utgivits i stället för sådan egendom, skola, där ej nedan annorlunda stadgas, två tredjedelar eller, där egendom dömes förverkad under omständigheter, som avses i 17 § första stycket, hälften tillfalla beslagaren och återstoden kronan. Ej må dock beslagare utfå mer än femhundra kronor av böternas belopp och femhundra kronor av den förverkade egendomens värde; skolande vad därutöver å beslagare belöper ställas till generaltullstyrelsens förfogande att användas till uppmuntran av tulltjänstemän och polismän, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig varuinförsel, eller till särskilda åtgärder för motverkande av sådan införsel.

Tjänsteman, som med stöd av 18 § avlagt vittnesmål, må icke åtnjuta andel i böter eller värdet av förverkad egendom. Den, som ådömes straff för det han förbrutit sig vid hus- eller kroppsrannsakan, vare tillika underkastad förlust av andel i böter och värdet av förverkad egendom. Andelar, som nu sagts, tillfalla kronan.

20 §.

Saknas tillgång till fulla gäldandet av böter, som ådömas enligt denna lag, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

21 §.

1 mom. Egendom, som genom laga kraft ägande utslag förklarats förverkad, skall, där ej föreskrift i särskild författning till annat föranleder, av vederbörande tullförvaltning försäljas å offentlig auktion. Förvaringspersedel må likväl försäljas allenast för så vitt den gjorts otjänlig att användas såsom redskap för olovlig varuinförsel; skolande, där detta icke lämpligen kan ske, med persedeln förfaras på sätt generaltullstyrelsen bestämmer.

2 mom. Forslingsredskap, som tages i beslag, må försäljas utan annat uppskov, än som erfordras för auktionens behöriga kungörande.

I fall, då beslagtagen annan egendom ådagalägges vara underkastad förskämning eller snar förstörelse eller annan nedgång i värde, såframt avyttringen därav fördröjes, äge på anmälan därom den domstol, å vilkens handläggning målet beror, att utan avbidan på ägares inställelse meddela beslut om egendomens avyttring.

Köpeskilling, som influtit vid avyttring enligt detta mom., skall, intill dess utslag fallit och vunnit laga kraft, nedsättas i tullkassan.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1923, då §§ 129—147 ävensom, såvitt de avse brott, varom i denna lag är fråga, §§ 168—174 i tullstadgan den 1 juli 1904 (nr 35) skola upphöra att gälla.

2:o Förslag

till

lag angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. Spritdrycker och vin må icke med farkost av mindre netto-dräktighet än etthundratjugo ton införas från internationellt eller utländskt område till svenskt territorialvatten.

2 mom. Vad sålunda stadgats skall icke utgöra hinder för införsel till svenskt territorialvatten av spritdrycker och vin:

a) då dryckerna äro att hänföra till skeppsproviant för den farkost, med vilken de forslas eller tillhöra med farkosten följande resande eller ombord å densamma anställda personer, i den mån dryckerna prövas icke överstiga behovet under resan eller dryckerna eljest enligt gällande stadgande må av resanden för eget bruk till riket införas;

b) då den farkost, med vilken dryckerna forslas, av trängande nöd tvingas att inkomma till svenskt territorialvatten; samt

c) vid genomfart genom Öresund mellan Falsterbo rev och Kullens fyr från internationellt eller utländskt område till annat sådant område.

3 mom. Från det i denna paragraf stadgade förbud äger general-tullstyrelsen för särskilt fall medgiva undantag.

2 §.

1 mom. Bryter någon mot det i 1 § stadgade förbud, vare det ansett såsom olovlig varuinförsel enligt lagen om straff för olovlig varuinförsel.

Framgår uppenbarligen av omständigheterna, att avsikten icke varit att olovligen till riket införa dryckerna, må dock ej till högre straff än femhundra kronors böter dömas. Ej heller må i sådant fall påföljd av förverkande äga rum.

2 mom. Skola spritdrycker eller vin dömas förverkade på grund av vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel eller i 1 mom. här ovan stadgas, skall, ändå att de i 1 § 9 mom. nämnda lag angivna förutsättningar icke äro förhanden, farkost, som begagnats vid införseln av dryckerna, dömas förverkad under förutsättning:

att farkosten är av mindre nettodräktighet än *etthundratjugo* ton;

att mängden olovligen införda drycker minst uppgår till, beträffande farkost, för vilken avgiftsplikt kan förefinnas, tio liter för varje ton av farkostens avgiftspliktiga dräktighet eller, beträffande annan farkost, en tjugonedel av vikten utav hela den å farkosten befintliga lasten, dock ej mindre än fem liter;

att farkostens ägare ej kan göra sannolikt, att han icke ägt kännedom om eller skäl att misstänka den olovliga införseln; samt

att dryckerna anträffats under forslingen.

3 mom. Vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel stadgas i fråga om egendom, som dömes förverkad, skall jämväl äga tillämpning beträffande farkost, som i 2 mom. avses.

3 §.

För att övervaka efterlevnaden av denna lag äger tulltjänsteman, som avses i 11 § av lagen om straff för olovlig varuinförsel, att, utan hinder av föreskrifterna i gällande tullstadga, å farkost av i 1 § här ovan omförmäld dräktighet, vilken befinner sig å område, där enligt vad ovan sagts införsel av spritdrycker och vin med sådan farkost ej må äga rum, företaga den visitation, som oundgängligen erfordras för att utröna, huruvida mot förbudet dylika drycker medföras.

4 §.

Åtal för förbrytelse, som i denna lag avses, må ej äga rum, med mindre generaltullstyrelsen giver lov därtill.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1923 och gäller till och med utgången av år 1925.

Har brott, som i denna lag avses, blivit begånget under tiden för lagens giltighet, skola de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl därefter tillämpas med avseende å brottet.

Stockholm den 1 juni 1923.

Med undersåtlig vördnad.
